

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાતની ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નંબર ૧૦૨૭૩/૨૦૧૬

સાથે

આર/સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નંબર ૧૦૨૭૪/૨૦૧૬

સાથે

આર/સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નંબર ૧૦૭૮૬/૨૦૧૬

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ સંદીપ એન ભટ્ટ

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.
-----------------------	-----	-----

--	--	--

=====

અકબરી કૌશિક હંસરાજભાઈ અને અન્ય

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧, ૨ તરફથી: શ્રી દ્વિજેન જોષી (૮૫૧૮)

એસ.સી.એ./૧૦૨૭૩/૨૦૧૬ માં સામાવાળા - રાજ્ય તરફથી: શ્રી પાથ
પટેલ, એ.જી.પી.

એસ.સી.એ./૧૦૨૭૪/૨૦૧૬ માં સામાવાળા - રાજ્ય તરફથી: શ્રી જીજ
જોટાંગીયા, એ.જી.પી.

એસ.સી.એ./૧૦૭૮૬/૨૦૧૬ માં સામાવાળા - રાજ્ય તરફથી: શ્રી હેનિલ
શાહ, એ.જી.પી.

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧, ૨ તરફથી: સરકારી વકીલ

=====

કોરમ:માનનીય શ્રી ન્યાયમૂર્તિ સંદીપ એન ભટ્ટ

તારીખ:૨૨/૦૭/૨૦૨૫

સામાન્ય મૌખિક ચુકાદો

તાત્કાલિક પરત કરી શકાય તેવો નિયમ.વિદ્વાન એ. જી. પી. સંબંધિત અરજીઓમાં સંબંધિત પ્રતિવાદીઓ વતી નિયમની નોટિસની સેવાને માફ કરે છે.

૧. વર્તમાન અરજીઓમાં સામેલ મુદ્દાઓ પ્રકૃતિમાં લગભગ સમાન હોવાથી, તેથી, સંબંધિત પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોની વિનંતી પર, બાબતોની એકસાથે સુનાવણી કરવામાં આવે છે અને એકસાથે નિર્ણય લેવામાં આવે છે અને વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૧૦૨૭૩/૨૦૧૬ ને મુખ્ય બાબત તરીકે ગણવામાં આવે છે અને તે મુજબ, અદાલતની સુવિધા માટે મુખ્ય બાબતમાંથી તથ્યો લેવામાં આવે છે.

૨. હાલની મુખ્ય અરજી એટલે કે વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૧૦૨૭૩/૨૦૧૬ અરજદારો દ્વારા નીચેની રાહત મેળવવા માટે દાખલ કરવામાં આવી છે:

“(એ) આ માનનીય અદાલત આ અરજી સ્વીકારે છે અને તેને મંજૂરી આપે છે.

(બી) આ માનનીય અદાલત ફરજિયાત સ્વરૂપની રિટ સહિત યોગ્ય રિટ, આદેશ અથવા નિર્દેશ જારી કરે છે અને વર્તમાન અરજદારોને અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂક મુજબ તારીખ ૫/૯/૨૦૧૧ થી પરિષ્કૃતા આપવામાં આવે છે.

(સી) આ વિશેષ નાગરિક અરજીની બાકી, પ્રવેશ સુનાવણી અને/અથવા અંતિમ નિકાલ, આ માનનીય વર્તમાન અરજદારોને નિયમિત પગાર ધોરણનો લાભ અને તેમની અરજીઓમાંથી ઉદ્ભવતા અન્ય તમામ લાભો આપવા માટે ખુશ છે.

અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂક મુજબ નિમણૂક જેનો અર્થ થાય છે તારીખ ૫/૯/૨૦૧૧.

(ડી) આ માનનીય અદાલત કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં યોગ્ય માનવામાં આવે તેવી કોઈપણ અન્ય અને વધુ રાહત/ઓ આપવા માટે ખુશ થશે.”

૩. મુખ્ય અરજીઓના મેમોમાં જણાવ્યા મુજબ સંક્ષિપ્ત તથ્યો નીચે મુજબ છે:

૩.૧ આ અરજીમાં અરજદારોનો કેસ છે કે વર્તમાન અરજદારો અંધ છે અને વિકલાંગ વ્યક્તિઓ (સમાન તકો, અધિકારોનું રક્ષણ અને સંપૂર્ણ ભાગીદારી) અધિનિયમ, ૧૯૯૫ ની કલમ ૩૩ હેઠળ રક્ષણ માંગે છે.આ અરજીમાં અરજદારોનો કેસ આગળ છે કે વર્તમાન અરજદારો તેમજ અન્ય સમાન સ્થિત વ્યક્તિઓએ આ અદાલત સમક્ષ જુદી જુદી અરજીઓ રજૂ કરી છે, જેમાં કોર્ટે સામાન્ય ચુકાદો આપ્યો છે અને વર્તમાન અરજદારોએ વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૬૮૫૮/૨૦૧૦ પસંદ કર્યો છે અને કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા ઉપરોક્ત સામાન્ય ચુકાદાનો અમલ કરવામાં આવ્યો હતો.આ અરજીમાં અરજદારોનો કેસ આગળ છે કે આ અદાલત દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા ઉપરોક્ત આદેશને અનુસરીને, વર્તમાન અરજદારોની નિમણૂક પ્રતિવાદી દ્વારા ઓફિસ ઓર્ડર તારીખ ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને અરજદાર નંબર ૨-મકવાના દીપક પ્રહલાદભાઈ અને અરજદાર નંબર ૧-અકબરી કૌશિક હંસરાજભાઈએ ૧૧/૦૭/૨૦૧૩ પર આરોપ ફરી શરૂ કર્યો છે.તેથી, અરજદારોની નિમણૂક પહેલેથી જ આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ અનુસાર કરવામાં આવી છે, જેમાં અરજદારોની અરજીઓને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને તેથી, કોર્ટના ચુકાદા અનુસાર વર્તમાન અરજદારોની તરફેણમાં જે અધિકાર બનાવવામાં આવ્યો છે અને અરજદારોની પરિષ્ઠતાના પાસા પર પણ અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂકની તારીખથી વિચાર કરવો જરૂરી

છે.આ અરજીમાં અરજદારોનો કેસ આગળ છે કે ૨૮/૫/૨૦૧૦ ની જાહેરાત મુજબ, અરજદારોને એનાયત કરવા જરૂરી છે અને વર્તમાન અરજદારોને કાલ્પનિક વરિષ્ઠતા આપવી જરૂરી છે અને તેઓ સરકારના પ્રવર્તમાન પગાર ધોરણ તરીકે પગાર માટે પણ હકદાર છે કારણ કે સરકારે વિકલાંગ અધિનિયમની જોગવાઈઓને યોગ્ય રીતે અમલમાં મૂકવાની કાળજી લીધી નથી અને તેના કારણે, વર્તમાન અરજદારોને બિનજરૂરી દંડ કરવામાં આવે છે.

૩.૨ આ અરજીમાં અરજદારોનો કેસ આગળ છે કે અરજદારો દ્વારા અગાઉ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીઓ પ્રાથમિક શિક્ષકની નિમણૂકને લગતી હતી અને માનનીય ઉચ્ચ અદાલતે ૦૧/૧૧/૨૦૧૨ ના ચુકાદા અને આદેશમાં યોગ્ય નિર્દેશ જારી કરીને વર્તમાન અરજદારની તરફેણમાં આદેશ આપ્યો છે.અરજદારોનો નિમણૂક મેળવવાનો અધિકાર બનાવવામાં આવ્યો છે અને તેથી, વર્તમાન અરજદારોએ અગાઉની અરજીને પ્રાધાન્ય આપ્યું છે કારણ કે વર્તમાન અરજદારો પહેલેથી જ નિમણૂક પામ્યા છે અને રૂ. ૫૩૦૦-ના નિશ્ચિત પગારમાં કામ કરી રહ્યા છે, જેને સેવા પૂર્ણ થયાના ૦૫ વર્ષ પછી નિયમિત કરવાની જરૂર છે અને તે જ સમયે અરજદારોને તેમની કાલ્પનિક વરિષ્ઠતાનો લાભ આપવો જરૂરી છે.આથી, વર્તમાન અરજી વર્ષ ૨૦૧૩થી વર્તમાન અરજદારોની નિમણૂકમાં રાજ્ય સત્તામંડળની ગેરકાયદેસર કાર્યવાહી સામે દાખલ કરવામાં આવી છે અને વર્ષ ૨૦૧૩થી તેમની સેવા અને વરિષ્ઠતાને ધ્યાનમાં

લેવામાં આવી છે અને તેથી, વર્તમાન અરજી ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવી છે.તેથી, હાલની અરજીઓને પ્રાધાન્ય આપવામાં આવ્યું છે.

૪. શ્રી દ્વિજેન જોશી, અરજદારો માટે વિદ્વાન વકીલ અને પ્રતિવાદી માટે વિદ્વાન સહાયક સરકારી વકીલ-સંબંધિત અરજીઓમાં રાજ્ય.

૫.૧ અરજદારોના વિદ્વાન વકીલ શ્રી દ્વિજેન જોશીએ રજૂઆત કરી છે કે વર્તમાન અરજદારો અંધ છે અને વિકલાંગ વ્યક્તિઓ (સમાન તકો, અધિકારોનું રક્ષણ અને સંપૂર્ણ ભાગીદારી) અધિનિયમ, ૧૯૯૫ (ત્યારબાદ "વિકલાંગ અધિનિયમ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ની કલમ ૩૩ હેઠળ રક્ષણ માંગે છે.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે વર્તમાન અરજદારો તેમજ અન્ય સમાન સ્થિત વ્યક્તિઓએ આ અદાલત સમક્ષ જુદી જુદી અરજીઓ રજૂ કરી છે, જેના પર કોર્ટે સામાન્ય ચુકાદો આપ્યો છે.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે વર્તમાન અરજદારોએ વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૬૮૫૮/૨૦૧૦ પસંદ કર્યો છે અને કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા ઉપરોક્ત સામાન્ય ચુકાદાનો અમલ કરવામાં આવ્યો હતો.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે આ અદાલત દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા ઉપરોક્ત આદેશને અનુસરીને, વર્તમાન અરજદારોની નિમણૂક પ્રતિવાદી દ્વારા ઓફિસ ઓર્ડર તારીખ ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ દ્વારા કરવામાં આવી

હતી અને અરજદાર નંબર ૨-મકવાના ટીપક પ્રહલાદભાઈ અને અરજદાર નંબર ૧-અકબરી કૌશિક હંસરાજભાઈએ ૧૧/૦૭/૨૦૧૩ પર આરોપ ફરી શરૂ કર્યો છે.તેથી, અરજદારોની નિમણૂક પહેલેથી જ આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ અનુસાર કરવામાં આવી છે, જેમાં અરજદારોની અરજીઓને મંજૂરી આપવામાં આવી હતી અને તેથી, કોર્ટના ચુકાદા અનુસાર વર્તમાન અરજદારોની તરફેણમાં જે અધિકાર બનાવવામાં આવ્યો છે અને અરજદારોની વરિષ્ઠતાના પાસા પર પણ અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂકની તારીખથી વિચાર કરવો જરૂરી છે.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે ૨૮/૦૫/૨૦૧૦ ની જાહેરાત મુજબ, અરજદારોને એનાયત કરવા જરૂરી છે અને વર્તમાન અરજદારોને કાલ્પનિક વરિષ્ઠતા આપવી જરૂરી છે અને તેઓ સરકારના પ્રવર્તમાન પગાર ધોરણ તરીકે પગાર માટે પણ હકદાર છે કારણ કે સરકારે વિકલાંગ અધિનિયમની જોગવાઈઓને યોગ્ય રીતે અમલમાં મૂકવાની કાળજી લીધી નથી અને તેના કારણે, વર્તમાન અરજદારોને બિનજરૂરી દંડ કરવામાં આવે છે.

૫.૨ તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે અરજદારો દ્વારા અગાઉ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીઓ પ્રાથમિક શિક્ષકની નિમણૂકને લગતી હતી અને માનનીય ઉચ્ચ અદાલતે ૦૧/૧૧/૨૦૧૨ ના ચુકાદા અને આદેશમાં યોગ્ય નિર્દેશ જારી કરીને વર્તમાન અરજદારોની તરફેણમાં આદેશ આપ્યો છે.અરજદારોનો નિમણૂક મેળવવાનો અધિકાર બનાવવામાં આવ્યો છે અને તેથી, વર્તમાન અરજદારોએ

અગાઉની અરજીઓને પ્રાધાન્ય આપ્યું છે કારણ કે વર્તમાન અરજદારો પહેલેથી જ નિમણૂક પામ્યા છે અને રૂ. ૫૩૦૦-ના નિશ્ચિત પગારમાં કામ કરી રહ્યા છે, જેને સેવા પૂર્ણ થયાના ૦૫ વર્ષ પછી નિયમિત કરવાની જરૂર છે અને તે જ સમયે અરજદારોને તેમની કાલ્પનિક પરિષ્કૃતિનો લાભ આપવો જરૂરી છે. આથી, વર્તમાન અરજીઓ વર્ષ ૨૦૧૩થી વર્તમાન અરજદારોની નિમણૂકમાં રાજ્ય સત્તામંડળની ગેરકાયદેસર કાર્યવાહી સામે દાખલ કરવામાં આવી છે અને વર્ષ ૨૦૧૩થી તેમની સેવા અને પરિષ્કૃતિને ધ્યાનમાં લેવામાં આવી છે અને તેથી, વર્તમાન અરજીઓ ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવી છે.

૫.૩ તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રીને ધ્યાનમાં રાખીને અને દિવ્યાંગતા અધિનિયમની વિવિધ જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, ખાસ કરીને, કલમ ૩૩, ૪૧ અને ૪૭, પ્રતિવાદી સત્તામંડળની કાર્યવાહીને આ અદાલત દ્વારા ધ્યાનમાં લેવાની છે અને જાહેરાત મુજબ નિમણૂક કરાયેલા અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂકની તારીખને ધ્યાનમાં રાખીને જાહેરાતની તારીખથી પરિષ્કૃતિ મંજૂરી આપીને યોગ્ય આદેશ પસાર કરી શકાય છે.

૫.૪ પોતાની રજૂઆતોના સમર્થનમાં તેમણે (૧) સી. જયચંદ્રન વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય અને એમ. એ. એન. યુ./એસ. સી./૦૨૭૧/૨૦૨૦ માં નોંધાયેલા

અન્યોના કેસોમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો છે, સમકક્ષ સંદર્ભ (૨૦૨૦) ૫ એસ. સી. સી. ૨૩૦ છે, અને તેમણે ૩૫ થી ૩૭ અને ૪૨ તેમજ (૨) શ્રી વલ્લભ ગ્લાસ વર્ક્સ લિમિટેડ અને અન્યો વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા અને અન્યો પર આધાર રાખ્યો છે, જે એમ. એ. એન. યુ./એસ. સી./૦૧૭૩/૧૯૮૪ માં નોંધાયેલા છે, સમકક્ષ સંદર્ભ (૧૯૮૪) ૩ એસ. સી. સી. ૩૬૨ છે, અને તેમણે તેના પર આધાર રાખ્યો છે. ફકરો ૯ અને પ્રાર્થના કરી છે કે હાલની અરજીઓને મંજૂરી આપવી જરૂરી છે.

૬.૧ તેનાથી વિપરીત, પ્રતિવાદી માટે વિદ્વાન સહાયક સરકારી વકીલ-રાજ્યએ અરજદારો માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી વિનંતીનો સખત વિરોધ કર્યો છે અને રજૂઆત કરી છે કે વર્તમાન અરજદારોના કિસ્સામાં પૂર્વલક્ષી વરિષ્ઠતા આપી શકાતી નથી. વિદ્વાન એજીપીએ પ્રતિવાદી દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા એફિડેવિટ-ઇન-રિપ્લાયનો ઉલ્લેખ કર્યો છે અને વર્તમાન અરજદારોની તારીખ ૦૫/૦૯/૨૦૧૧ થી વરિષ્ઠતા આપવાની વિનંતી ખોટી છે કારણ કે અરજદારો અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂક અનુસાર તેમને વરિષ્ઠતા આપવાનો દાવો કરી રહ્યા છે, જે ૦૫/૦૯/૨૦૧૧ પર આપવામાં આવે છે. વિદ્વાન એ. જી. પી. એ વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૬૮૫૮/૨૦૧૦ અને આનુષંગિક બાબતોમાં આ માનનીય અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા

૦૧/૧૧/૨૦૧૨ ના આદેશ અનુસાર, વર્તમાન અરજદારોની નિમણૂક વિધા સહાયકના પદ પર ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ ના આદેશ દ્વારા કરવામાં આવી હતી.

૬.૨ વિદ્વાન એજીપીએ એ પણ રજૂઆત કરી છે કે અરજદારોએ ૧૧/૦૭/૨૦૧૩ પર ચાર્જ ધારણ કર્યો છે અને ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ તારીખના નિમણૂક આદેશને અરજદારો દ્વારા ખુશીથી સ્વીકારવામાં આવ્યો છે અને તેને પડકારવામાં આવ્યો નથી અને તેથી, તેઓએ ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ તારીખના નિમણૂક આદેશને સ્વીકાર્યો છે. વિદ્વાન એ. જી. પી. એ એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે આ બધા વર્ષોથી અરજદારો નિમણૂકના આદેશની તારીખ ૧૦/૦૭/૨૦૧૫ અનુસાર વિધા સહાયકના પદ પર કામ કરી રહ્યા છે અને નિમણૂકની તારીખથી લગભગ ત્રણ વર્ષ વીતી ગયા પછી એટલે કે ૧૦/૦૭/૨૦૧૩, વર્તમાન અરજીઓને વર્ષ ૨૦૧૬માં દુર્ભાવનાપૂર્ણ ઇરાદા અને ખોટા હેતુ સાથે પસંદ કરવામાં આવે છે. વિદ્વાન એ. જી. પી. એ એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, અરજદારોની નિમણૂક ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ ના આદેશ દ્વારા કરવામાં આવી હતી અને તેને ૦૫/૦૮/૨૦૧૧ પર નિમણૂક કરાયેલા અન્ય ઉમેદવારોની સમકક્ષ ગણી શકાય નહીં કારણ કે તેમાં નોંધપાત્ર તફાવત છે કે અન્ય ઉમેદવારોની પસંદગી અને નિમણૂક પહેલેથી જ કરવામાં આવી છે અને વર્તમાન અરજદારોની નિમણૂક આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશ અનુસાર કરવામાં આવે

છે.વિદ્વાન એજીપીએ એ પણ રજૂઆત કરી છે કે વિદ્યા સહાયકના પદ પર અરજદારોનો અધિકાર અને હિત ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ ના નિમણૂક આદેશ પછી જ અસ્તિત્વમાં આવ્યું છે અને તેથી, ૦૫/૦૮/૨૦૧૧ થી વરિષ્ઠતાનો દાવો કરી શકાતો નથી.વિદ્વાન એ. જી. પી. એ પણ રજૂઆત કરી છે કે અરજદારોની વિનંતીઓને ધ્યાનમાં રાખીને, તેઓ પૂર્વલક્ષી વરિષ્ઠનો દાવો કરી રહ્યા છે, જે કાયદા હેઠળ સ્વીકાર્ય નથી.

૬.૩ રજૂઆતના સમર્થનમાં, વિદ્વાન એ. જી. પી. એ (૧) ગંગા વિશન ગુજરાતી અને અન્ય વિરુદ્ધ રાજસ્થાન રાજ્ય અને અન્ય (૨૦૧૮) ૧૬ એસ. સી. સી. ૨૮ માં નોંધાયેલા કેસોમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે, અને વધુ ખાસ કરીને, ફરો જપ સુસંગત છે તેમજ (૨) શીબા શંકર મહાપાત્રા અને અન્ય વિરુદ્ધ ઓરિસ્સા રાજ્ય અને અન્ય (૨૦૧૦) ૧૨ એસ. સી. સી. ૪૭૧ માં અહેવાલ આપ્યો છે, વધુ ખાસ કરીને, ફરો ૧૮ સુસંગત છે અને તેથી, વિદ્વાન એ. જી. પી. એ રજૂઆત કરી છે કે વર્તમાન અરજદારો પાસે ગુણદોષ પર કોઈ કેસ નથી અને અરજીઓ રદ કરવાની જરૂર છે.

૭.૧ મેં બારમાં કરવામાં આવેલી હરીફની રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લીધી છે.મેં પક્ષકારોની દલીલો તેમજ રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ દસ્તાવેજોનો અભ્યાસ કર્યો છે.મેં રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ વિવિધ સામગ્રીઓ પર પણ વિચાર કર્યો છે.પ્રથમ દૃષ્ટિએ

એવું જણાય છે કે અરજદારોની નિમણૂક સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન નંબર ૬૮૫૮/૨૦૧૦માં પસાર થયેલા સામાન્ય સીએવી ચુકાદા અને આ માનનીય અદાલત દ્વારા સંલગ્ન બાબતો અનુસાર વિધા સહાયક તરીકે કરવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ, ૧૦/૦૭/૨૦૧૩ ના કાર્યાલય આદેશ અનુસાર, તેમની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી અને તેમણે ૧૧/૦૭/૨૦૧૩ નો હવાલો સંભાળ્યો છે.હવે, અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂક મુજબ ૦૫/૦૮/૨૦૧૧ માંથી પરિષ્કૃતિને ધ્યાનમાં લેવા માટે અરજદારો દ્વારા માંગવામાં આવેલી વિનંતીઓને ધ્યાનમાં લેતા, પ્રથમ દૃષ્ટિએ ખોટી ધારણા જોવા મળે છે.

૭.૨ હવે સંબંધિત પક્ષકારોની દલીલોને ધ્યાનમાં લેતા, સી. જયચંદ્રન (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં અરજદારો માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાનો સંદર્ભ આપવો ફળદાયી છે, અને તેમણે ફક્ત ૩૫ થી ૩૭ અને ૪૨ પર આધાર રાખ્યો છે, જે નીચે મુજબ છે:

“...૩૫.અમે પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલને સાંભળ્યા છે અને શોધી કાઢ્યું છે કે હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેંચ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલો આદેશ ટકાઉ નથી.

૩૬. અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અગાઉની રિટ અરજીને ૧૩મી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૦ના રોજ મંજૂરી આપવામાં આવી હતી. હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે શોર્ટલિસ્ટ કરાયેલા સાત ઉમેદવારોમાં પરિષ્કૃતિ ફરીથી નક્કી કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો છે. અપીલકર્તા તેમાંથી એક હતા. જ્યારે ૮ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦ના રોજ આ અદાલત દ્વારા એસએલપીને બરતરફ કરવામાં આવી ત્યારે ત્રણ અસરગ્રસ્ત ઉમેદવારોએ ઉપરોક્ત આદેશને પડકાર્યો હતો. એસએલપી એવા ઉમેદવારો દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી હતી જેમને ગુણના મધ્યસ્થતાનો લાભ આપવામાં આવ્યો હતો. એકવાર ડિવિઝન બેન્ચના નિર્દેશને અંતિમ સ્વરૂપ મળી જાય પછી, અપીલકર્તા ઉમેદવારોની યોગ્યતા અનુસાર સુધારવામાં આવેલી પસંદગી યાદી અનુસાર પરિષ્કૃતિ મેળવવા માટે હકદાર હતો. નિયમ ૬ (૨) ની દ્રષ્ટિએ, પરિષ્કૃતિ કમિંક ક્રમ દ્વારા નક્કી કરવામાં આવે છે જેમાં નામ નિમણૂક ક્રમમાં દેખાયું હતું. પ્રતિવાદી નંબર ૫ વતી હાજર રહેલા વિદ્વાન વકીલની દલીલ કે અપીલકર્તાની નિમણૂક સમાન નિમણૂક આદેશ દ્વારા કરવામાં આવી ન હતી, તેથી, અપીલકર્તા દાવો કરી શકતો નથી કે પરિષ્કૃતિ માન્ય નથી. અપીલકર્તા અન્ય ત્રણ ઉમેદવારોની સાથે નિમણૂક પામવાનો હકદાર હતો, પરંતુ ગુણમાં મધ્યસ્થતા અપનાવવામાં હાઈકોર્ટની કાર્યવાહીને કારણે, અપીલકર્તાને નિમણૂકમાંથી બાકાત રાખવામાં આવ્યો હતો. અપીલકર્તાને નિમણૂકમાંથી બાકાત રાખવાનું કારણ ઉચ્ચ

ન્યાયાલય દ્વારા ગેરકાયદેસર ફટ્ચ હતું, જે ૧૩મી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૦ના ચુકાદા દ્વારા જાણવા મળ્યું છે.પસંદગીની ચાદીમાં સુધારો કરવાની હોવાથી, અપીલકર્તાને તે જ પસંદગીની ચાદીમાં અન્ય ઉમેદવારોની સાથે નિમણૂકનો ભાગ માનવામાં આવશે.નિમણૂકની વાસ્તવિક તારીખ ૨૪મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૧ હોવાથી, અપીલકર્તાને વાસ્તવમાં ૩૦મી માર્ચ, ૨૦૦૮ના રોજ નિમણૂક તરીકે ગણી શકાય નહીં, પરંતુ તે તારીખથી કાલ્પનિક નિમણૂક અને પરિણામી વરિષ્ઠતા માટે હકદાર છે.

૩૭. સંજય ધાર કેસમાં, આ અદાલતની ત્રણ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે નીચે મુજબ ચુકાદો આપ્યો હતો:

“૧૬. ઉપરોક્ત કારણોસર અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવે છે.અપીલ હેઠળના ચુકાદાને રદ કરવામાં આવે છે.તે નિર્દેશ આપવામાં આવે છે કે અપીલકર્તાની નિમણૂક તારીખ ૬/૩/૧૯૯૫ હેઠળ અન્ય નિમણૂક પામેલા લોકો સાથે કરવામાં આવી હોવાનું માનવામાં આવશે અને જમ્મુ એન્ડ કશ્મીર પી એસ સી દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલી પસંદગીની ચાદીમાં યોગ્યતાના ક્રમમાં તેમની નિયુક્તિ સાથે સુસંગત રીતે વરિષ્ઠતાનું સ્થાન સોંપવામાં આવશે અને બાદમાં તેને કાયદા વિભાગને મોકલવામાં આવશે.

૪૨. વધુમાં, હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે કાયદામાં સંપૂર્ણપણે ભૂલ કરી છે કે અપીલકર્તાએ ૨૨ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૦ના આદેશ દ્વારા તેમની નિમણૂકને પડકારવામાં વિલંબ કર્યો છે. અપીલકર્તાની નિમણૂક ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા અગાઉ બહાર પાડવામાં આવેલા નિર્દેશ અનુસાર કરવામાં આવી હતી. ડિવિઝન બેન્ચે પસંદગીની સૂચિને ફરીથી કાસ્ટ કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો છે અને આવી પસંદગીની સૂચિમાં અપીલકર્તાનું નામ ક્રમ નંબર ૩ પર અને ક્રમ નંબર ૪ પર બદરૂદીનનું નામ દેખાય છે. અપીલકર્તાએ ૧૧ મી એપ્રિલ, ૨૦૧૨ ના રોજ રજૂઆત રજૂ કરી છે, જેનો અર્થ એ છે કે તેની જોડાવાના ૧ વર્ષ અને ૨ મહિનાની અંદર અને ૧૮ મી સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૪ ના રોજ રીમાઈન્ડર રજૂ કર્યું છે. તે ઉચ્ચ અદાલત છે જેણે અપીલકર્તા અને અન્ય સીધી ભરતીઓના પ્રતિનિધિત્વ પર અંતિમ નિર્ણય લેવા માટે સમય લીધો છે. અપીલકર્તા ફરિયાદોના નિવારણ માટે કાયદેસર રીતે તેની ફરિયાદો પર કાર્યવાહી કરી રહ્યો હતો. તેથી, એવું ન કહી શકાય કે અપીલકર્તાના દાવામાં વિલંબ થયો હતો કારણ કે તેણે નિમણૂકની તારીખ ૩૦મી માર્ચ, ૨૦૦૯ હોવાનો દાવો કર્યો નથી. અપીલકર્તાની ૨૨ ડિસેમ્બર, ૨૦૧૦ના રોજ વાસ્તવિક રીતે નિમણૂક કરવામાં આવી હોવાથી, તે નિમણૂકની આવી રજૂઆત પહેલાં કાર્યભાર સંભાળી શકતો નથી અથવા દાવો કરી શકતો નથી. અપીલકર્તાને

સામાન્ય નિમણૂક પ્રક્રિયાના આધારે તૈયાર કરવામાં આવેલી સમાન પસંદગી યાદીના અનુસરણમાં અન્ય ઉમેદવારોની નિમણૂકની તારીખથી કાલ્પનિક પરિષ્ઠતા આપવી પડશે.

૭.૨.૧ વધુમાં, શ્રી વલ્લભ ગ્લાસ વર્ક્સ લિમિટેડ અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં અરજદારો માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વિશ્વાસપાત્ર અન્ય ચુકાદાનો સંદર્ભ આપવો પણ ફળદાયી છે. , અને તેમણે ફરિયાદ પર આધાર રાખ્યો છે, જે નીચે મુજબ છે:

“...૯. અન્ય ચીજવસ્તુઓના સંદર્ભમાં ચૂકવવામાં આવેલી વધારાની ફરજના રિફંડની રાહતના સંદર્ભમાં, આ કેસ સંપૂર્ણપણે અલગ સ્તરે છે. આ એક એવો કેસ છે જેમાં વિભાગે ખોટી જોગવાઈ હેઠળ અપીલકર્તાઓ દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર ફરજનું મૂલ્યાંકન કર્યું હતું. અપીલકર્તાઓ આ રીતે આકારણી કરાયેલી ફરજ ચૂકવવા માટે બંધાયેલા હતા. તેમાં કોઈ શંકા નથી કે તેઓએ વાયર્ડ ગ્લાસના કિસ્સામાં અગાઉ કર્યું હતું તેમ ચોક્કસ વલણ અપનાવીને મૂલ્યાંકન પર સવાલ ઉઠાવ્યા હતા. જોકે, અપીલકર્તાઓએ ૨૦ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૭૬ના રોજ જ આ વસૂલાતની માન્યતા પર એ આધાર પર સવાલ ઉઠાવ્યો હતો કે કાયદાની પ્રથમ અનુસૂચિની ટેરિફ આઈટમ ૨૩એ (૧), જે હેઠળ ટેરિફ

વસૂલવામાં આવી છે, તે ટાઈલ માલ પર લાગુ પડતી નથી. જ્યારે વિભાગે આ અરજી સ્વીકારવાનો ઈનકાર કર્યો હતો, ત્યારે ઉચ્ચ અદાલતે તેને સમર્થન આપ્યું છે. ઉચ્ચ અદાલતના નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને, હકીકત એ છે કે અપીલકર્તાએ પી કાયદામાં જે ચૂકવવા માટે બંધાયેલા હતા તેનાથી વધુ ફરજ ચૂકવી હતી તે હવે સ્થાપિત થઈ હોવાનું માનવું જોઈએ. તે છે. તેમાં કોઈ વિવાદ નથી કે જો અપીલકર્તાઓએ મર્યાદાના સમયગાળાની અંદર દાવો દાખલ કર્યો હોત તો વધારાની રકમ ભારતીય કરાર અધિનિયમની કલમ ૭૨ના આધારે પરત કરવામાં આવી હોત. મર્યાદા અધિનિયમ, ૧૯૬૩ની કલમ ૧૭ (૧) (સી) માં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે જ્યાં કોઈ દાવો અથવા અરજી કે જેના માટે તે અધિનિયમ હેઠળ મર્યાદાનો સમયગાળો નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યો હોય, ત્યાં દાવો અથવા અરજી ભૂલના પરિણામમાંથી રાહત માટે હોય, જ્યાં સુધી વાદી અથવા અરજદારે તેની શોધ ન કરી હોય અથવા વાજબી ખંતથી તેની શોધ ન કરી હોય ત્યાં સુધી મર્યાદાનો સમયગાળો ચાલવાનું શરૂ થશે નહીં. તાત્કાલિક કિસ્સામાં જે તારીખે અપીલકર્તાઓ દ્વારા ભૂલ શોધવામાં આવી હતી અથવા જે તારીખે અપીલકર્તાઓ વાજબી ખંતથી શોધી શક્યા હોત તે તારીખ અમારી સામેના રેકૉર્ડમાંથી સ્પષ્ટ નથી. તેને સ્થાપિત કરવા માટે અપીલકર્તાઓ વતી વિનંતી કરવામાં આવેલી દલીલો દરમિયાન પણ કોઈ પ્રયાસો કરવામાં આવ્યા ન હતા. તેથી, આપણે એવું

માની લેવું પડશે કે અપીલકર્તાઓ દ્વારા તેમના દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર યોગ્ય ફરજ કરતાં વધુની આબકારી જકાતની દરેક ચુકવણીની તારીખે, અપીલકર્તાઓ યોગ્ય ખંતથી શોધી શક્યા હોત કે તેમની પાસેથી દાવો કરાયેલ ફરજ અતિશય હતી.મર્યાદા અધિનિયમ, ૧૯૬૩ની કલમ ૧૧૩ હેઠળ, જે આ કેસને લાગુ પડે છે, આવી વધારાની ફરજની વસૂલાત માટેનો દાવો વિભાગને ચૂકવણીની તારીખથી ત્રણ વર્ષની અંદર દાખલ કરવો પડતો હતો.પરંતુ અપીલકર્તાઓએ દાવો દાખલ કરવાને બદલે ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૬ના રોજ સ્પેશિયલ સિવિલ એપિલકેશન નંબર ૧૩૬૫/૧૯૭૬માં રિટ પિટિશન દાખલ કરી હતી અને તે પિટિશન બંધારણની કલમ ૨૨૬ની કલમ (૩) ને ધ્યાનમાં રાખીને પાછી ખેંચવી પડી હતી કારણ કે તે સમયે અપીલ દ્વારા વૈકલ્પિક ઉપાય ઉપલબ્ધ હતો.અપીલકર્તાઓ, તેથી, રિટ પિટિશન દાખલ કરી શકે છે, જેમાંથી અપીલ ભારત સરકાર દ્વારા અગાઉ ઉદ્દેખિત પુનરાવર્તન પિટિશનના નિકાલ પછી જ ઊભી થાય છે.તે વિવાદિત નથી કે ઉચ્ચ અદાલતો પાસે મૂળભૂત અધિકારો અને વૈધાનિક અધિકારોના અમલીકરણના હેતુથી બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ કાયદાની સત્તા વિના સરકાર દ્વારા મેળવેલા નાણાંની ચુકવણી માટે પરિણામી આદેશો આપવાની સત્તા છે.આ બંધારણ દ્વારા આપવામાં આવેલ એક વૈકલ્પિક ઉપાય છે, પરંતુ કોઈ પણ જોગવાઈની ગેરહાજરીમાં દાવાના માધ્યમથી સામાન્ય ઉપાયના

અધિક્કમણમાં નહીં, જે આવા દાવાને સ્પષ્ટ રીતે અથવા જરૂરી સૂચિતાર્થ દ્વારા પ્રતિબંધિત કરશે. જ્યારે મર્યાદા અધિનિયમ, ૧૯૬૩ દ્વારા વિવિધ પ્રકારના દાવાઓની સ્થાપના માટે નિર્ધારિત મર્યાદાના વિવિધ સમયગાળા હોય છે, ત્યારે બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીઓના સંદર્ભમાં કાયદા દ્વારા નિર્ધારિત એવો કોઈ સમયગાળો નથી. બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ અરજદારને રાહત આપવી જોઈએ કે કેમ, જ્યાં દૂરના ભૂતકાળમાં કાર્યવાહીનું કારણ ઊભું થયું હતું, તે લેયના સિદ્ધાંત દ્વારા સંચાલિત મજબૂત ન્યાયિક વિવેકબુદ્ધિની બાબત છે. જ્યાં એક અરજદાર કે જેણે દાવો દ્વારા વૈકલ્પિક ઉપાયનો લાભ લીધો હોત, તે બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ ઉચ્ચ અદાલતનો સંપર્ક કરે છે, i. દાવો દાખલ કરવા માટે નિર્ધારિત મર્યાદાના સમયગાળાની સમાપ્તિ પછી રિટ પિટિશન દાખલ કરવામાં કોઈપણ સમજાવી ન શકાય તેવો વિલંબ ગેરવાજબી હોવાનું સામાન્ય રીતે અર્થઘટન કરવું યોગ્ય છે. જોકે, આ નિયમ કઠોર સૂત્ર ન હોઈ શકે. એવા કિસ્સાઓ હોઈ શકે છે કે જેમાં ટૂંકા સમયગાળાનો વિલંબ પણ બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળની અરજીમાં રાહત આપવાનો ઇનકાર કરવા માટે પૂરતો માનવામાં આવે. એવા કિસ્સાઓ પણ હોઈ શકે છે કે જેમાં એવા સંજોગો હોઈ શકે કે જે અદાલતને રાહત આપવા માટે સમજાવી શકે, ભલે અરજી દાવો માટે નિર્ધારિત સમયમર્યાદાની બહાર દાખલ કરવામાં આવી

હોય.દરેક કેસનો નિર્ણય પક્ષકારોના વર્તન, પરિસ્થિતિમાં ફેરફાર, વિરોધી પક્ષ અથવા સામાન્ય જનતા માટે સંભવિત પૂર્વગ્રહ વગેરેને સ્પર્શતા તેના પોતાના તથ્યો અને સંજોગો પર થવો જોઈએ. તાત્કાલિક કેસમાં, અપીલકર્તાઓએ હકીકતમાં ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૬ના રોજ જ તેમના દ્વારા ચૂકવવામાં આવેલી વધારાની ફરજની ચુકવણીના નિર્દેશ માટે વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૧૩૬૫/૧૯૭૬ દાખલ કરીને હાઈકોર્ટનો સંપર્ક કર્યો હતો.પરંતુ બંધારણની કલમ ૨૨૬ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને તે અરજીમાં કોઈ રાહત આપી શકાઈ ન હતી અને અરજી પાછી ખેંચવી પડી હતી.આથી એ પણ મંજૂર કરીને કે કાયદા હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર યોગ્ય ફરજ કરતાં વધુ આબકારી જકાતની દરેક ચુકવણી કરવાની તારીખે, અપીલકર્તાઓએ ભૂલ શોધી હોવાનું માનવું જોઈએ, ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૩ ના રોજ અને તે પછી કરવામાં આવેલી આવી તમામ વધારાની ચૂકવણી જે વિશેષ નાગરિક અરજી નંબર ૧૩૬૫/૧૯૭૬ દાખલ કરવામાં આવી હતી તે તારીખના ત્રણ વર્ષના સમયગાળાની અંદર આવતી હતી, તેને બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ પરત કરવાનો આદેશ આપવો જોઈએ.પરંતુ ઉચ્ચ અદાલતે અવરોધ અને સંમતિના આધારે આમ કરવાનો ઇનકાર કર્યો હતો.જ્યારે અમે સંમત છીએ કે અપીલકર્તાઓને ૧ ઓક્ટોબર, ૧૯૬૩ અને ૨૭ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૩ની વચ્ચે કરવામાં આવેલી ચુકવણીના સંદર્ભમાં કોઈ રાહત આપવી જોઈએ

નહીં, જે આ કેસમાં દાખલ કરવામાં આવેલી પ્રથમ રિટ અરજીની તારીખથી ત્રણ વર્ષ કરતાં વધુ હશે, ત્યારે અમે તેને યોગ્ય અને ૨૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૩ પછી કરવામાં આવેલી વધારાની ચૂકવણીના સંદર્ભમાં અપીલકર્તાઓના દાવાને નકારવા માટે યોગ્ય નથી માનતા.તાત્કાલિક કિસ્સામાં અપીલકર્તાઓએ વિભાગ દ્વારા મૂલ્યાંકન કરવા પર વધારાની ચૂકવણી કરી હતી અને આવી ચૂકવણીઓને સ્વૈચ્છિક ચૂકવણી તરીકે ગણી શકાય નહીં, જે તેમને વસૂલવામાંથી બાકાત રાખે છે.(સેલ્સ ટેક્સ ઓફિસર, બનારસ એન્ડ અદર્સ વિરુદ્ધ કન્ઝેયા લાલ મુકુંદલાલ સરાફ જુઓ.અમને એવું પણ જણાતું નથી કે અપીલકર્તાઓની વર્તણૂક એવી પ્રકૃતિની છે કે જે તેમને વાયર્ડ ગ્લાસ સિવાયના માલસામાનના સંદર્ભમાં કરવામાં આવેલી વધારાની ચૂકવણીના રિફંડનો દાવો કરવા માટે અયોગ્ય ઠેરવે.

૭.૨.૨ વધુમાં, ગંગા વિશન ગુજરાતી અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં વિદ્વાન એ. જી. પી. દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાનો સંદર્ભ આપવો પણ ફળદાયી છે, અને ખાસ કરીને, ફરો જપ સુસંગત છે, જે નીચે મુજબ છે:

“...જપ. આ અદાલતના ઉદાહરણની સુસંગત રેખા એ સિદ્ધાંતને અનુસરે છે કે જ્યારે કર્મચારી કેડર પર જન્મ્યો ન હોય તે તારીખથી કર્મચારીને

પૂર્વલક્ષી વરિષ્ઠતા આપી શકાતી નથી.સમાન ગ્રેડના સભ્યો વચ્ચેની વરિષ્ઠતાની ગણતરી ગ્રેડમાં પ્રારંભિક પ્રવેશની તારીખથી થવી જોઈએ.આ સિદ્ધાંત ડાયરેક્ટ રિફ્રૂટ ક્લાસ // એન્જિનિયરિંગ ઓફિસર્સ એસોસિએશન વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય ૧૪માં આ અદાલતના બંધારણીય ખંડપીઠે આપેલા નિર્ણયમાંથી બહાર આવ્યો છે.આ અદાલતે બિહાર રાજ્ય વિરુદ્ધ અખૌરી સચિન્દ્ર નાથ ૧૫ અને ઉત્તરાંચલ રાજ્ય વિરુદ્ધ દિનેશ કુમાર શર્મા ૧૬ કેસમાં આ સિદ્ધાંતનો પુનરોચ્ચાર કર્યો હતો.પવન પ્રતાપ સિંહ વિરુદ્ધ રીવન સિંહ ૧૭ માં, આ અદાલતે આ વિષય પરના ઉદાહરણોની સમીક્ષા કરી અને અવલોકન કર્યું:

“જપ. ... (૧) પસંદગીની અસરકારક તારીખ સેવા નિયમોના સંદર્ભમાં સમજવી પડશે કે જેના હેઠળ નિમણૂક કરવામાં આવે છે.તેનો અર્થ એ તારીખ હોઈ શકે છે કે જેના પર પસંદગીની પ્રક્રિયા જાહેરાત જારી કરીને અથવા પસંદગીની યાદી તૈયાર કરવાની હકીકત સાથે શરૂ થાય છે.

(૨) કોઈ ચોક્કસ સેવામાં વરિષ્ઠતા સેવા નિયમો અનુસાર નક્કી કરવી પડે છે.કોઈ ચોક્કસ સેવામાં પ્રવેશની તારીખ અથવા મૂળ નિમણૂકની તારીખ એ એક અધિકારી અથવા અન્ય વચ્ચે અથવા અધિકારીઓના એક જૂથ અને વિવિધ સ્ત્રોતોમાંથી ભરતી કરાયેલા અન્ય વચ્ચે વરિષ્ઠતા નક્કી

કરવા માટેનો સૌથી સુરક્ષિત માપદંડ છે.વૈધાનિક નિયમો, વહીવટી સૂચનાઓ અથવા અન્યથા તેમાંથી કોઈપણ વિચલન બંધારણની કલમ ૧૪ અને ૧૬ ની જરૂરિયાતો સાથે સુસંગત હોવું જોઈએ.

(૩) સામાન્ય રીતે, જૂની તારીખથી કાલ્પનિક પરિષ્કૃતિ આપવામાં ન આવી શકે અને જો તે કરવામાં આવે, તો તે વસ્તુનિષ્ઠ વિચારણાઓ અને માન્ય વર્ગીકરણ પર આધારિત હોવું જોઈએ અને વૈધાનિક નિયમોને અનુસરીને શોધી શકાય તેવું હોવું જોઈએ.

(૪) પરિષ્કૃતિની ગણતરી ખાલી જગ્યા થવાની તારીખથી કરી શકાતી નથી અને જ્યાં સુધી તે સંબંધિત સેવા નિયમો દ્વારા સ્પષ્ટ રીતે પ્રદાન કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી તેને પાછલી અસરથી આપી શકાતી નથી. એવું એટલા માટે છે કારણ કે જ્યારે કોઈ કર્મચારી કેડરમાં જન્મ્યો ન હોય ત્યારે પરિષ્કૃતિ પૂર્વલક્ષી ધોરણે આપી શકાતી નથી અને આમ કરવાથી તે દરમિયાન માન્ય રીતે નિમણૂક કરાયેલા કર્મચારીઓને પ્રતિકૂળ અસર કરી શકે છે.”

આ અભિપ્રાયને પી સુધાકર રાવ વિરુદ્ધ યુ ગોવિંદા રાવ કેસમાં આ અદાલતના ત્રણ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે ફરીથી સમર્થન આપ્યું છે.

૭.૨.૩ વધુમાં, શીબા શંકર મહાપાત્રા અને અન્યો (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં વિદ્વાન એ. જી. પી. દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલા અન્ય ચુકાદાનો સંદર્ભ આપવો પણ ફળદાયી છે, ખાસ કરીને, ફરો ૧૮ સુસંગત છે, જે નીચે મુજબ છે:

“...૧૮. વિલંબિત તબક્કે દાખલ કરવામાં આવેલી લાંબા સમયથી ચાલતી વરિષ્ઠતા પર વિવાદ કરતી અરજીને ધ્યાનમાં લેવાનો પ્રશ્ન હવે એકીકૃત નથી રહ્યો.રામચંદ્ર શંકર દેવધર અને અન્ય વિરુદ્ધ મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય અને અન્ય એ આઈ આ ૧૯૭૪ એસ સી ૨૫૯ કેસમાં આ અદાલતની બંધારણીય ખંડપીઠે બઢતી અને વરિષ્ઠતાની સૂચિને પડકારવામાં વિલંબની અસરને ધ્યાનમાં લીધી હતી અને ચુકાદો આપ્યો હતો કે વિલંબિત તબક્કે વરિષ્ઠતા માટેના કોઈપણ દાવાને નકારી કાઢવો જોઈએ કારણ કે તે અન્ય વ્યક્તિઓના વરિષ્ઠતા, હોદ્દો અને બઢતી અંગેના નિહિત અધિકારોને ખલેલ પહોંચાડવા માંગે છે જે દરમિયાનના સમયગાળા દરમિયાન તેમને પ્રાપ્ત થયા છે.પક્ષકારે ફરિયાદના કારણની પ્રાપ્તિ પછી તરત જ અદાલતનો સંપર્ક કરવો જોઈએ.આ કેસનો નિર્ણય કરતી વખતે, આ અદાલતે તેના અગાઉના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો હતો, ખાસ કરીને તિલોકચંદ મોતીચંદ વિરુદ્ધ એચ. બી. મુન્શી, એ. આઈ. આર. ૧૯૭૦ એસ. સી. ૮૯૮ માં, જેમાં એવું અવલોકન કરવામાં

આવ્યું છે કે જે સિદ્ધાંત પર કોર્ટ અરજદારને વિલંબ અથવા વિલંબના આધારે રાહત આપવાનો ઈનકાર કરે છે, તે એ છે કે રિટ અરજી દાખલ કરવામાં વિલંબને કારણે અન્ય લોકોને જે અધિકારો પ્રાપ્ત થયા છે તેને વિલંબ માટે વાજબી સમજૂતી ન હોય ત્યાં સુધી ખતેલ પહોંચાડવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં.કોર્ટે વધુમાં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું:-

"ભૂતભૂત અધિકારોનો દાવો કરનાર પક્ષે અન્યના અધિકારો અસ્તિત્વમાં આવે તે પહેલાં અદાલતમાં જવું જોઈએ.અદાલતની કાર્યવાહી નિર્દોષ પક્ષકારોને નુકસાન પહોંચાડી શકતી નથી જો અદાલતમાં જનાર વ્યક્તિના વિલંબને કારણે તેમના અધિકારો બહાર આવે."

૭.૩ તે સ્પષ્ટપણે સ્પષ્ટ કરે છે કે ભૂતકાળની વરિષ્ઠતાના કેસને ધ્યાનમાં લઈ શકાતો નથી.વર્તમાન કેસમાં, પ્રાર્થનાના ખાલી વાંચન પર, અરજદારોનો કેસ પૂર્વલક્ષી વરિષ્ઠતા માટે છે.તદુપરાંત, વિલંબિત તબક્કે દાખલ કરવામાં આવેલી લાંબા સમયથી ચાલતી વરિષ્ઠતા અંગે વિવાદ કરતી અરજીઓ પર વિચાર કરવાનો પ્રશ્ન ધ્યાનમાં લઈ શકાતો નથી કારણ કે વર્તમાન કેસમાં, અરજદારોને વર્ષ ૨૦૧૩માં નિમણૂક મળી છે અને વર્તમાન અરજીઓ વર્ષ ૨૦૧૬માં દાખલ કરવામાં આવી છે અને તેથી, મારા મતે, અરજદારોનો કેસ આ આધાર પર નિષ્ફળ ગયો છે કે ગંગા વિશન ગુજરાતી અને અન્ય (ઉપરોક્ત) કેસમાં

માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાને ધ્યાનમાં રાખીને પૂર્વલક્ષી વરિષ્ઠતા આપવા માટેની કોઈ વિનંતી પર વિચાર કરી શકાતો નથી. **શીબા શંકર મહાપાત્રા અને અન્યો (ઉપરોક્ત)** નો કેસ સુસંગત છે. અરજદારોના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા બારમાં ટાંકવામાં આવેલા માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાઓને ધ્યાનમાં રાખીને કાનૂની સ્થિતિ અંગે કોઈ ઝઘડો નથી પરંતુ તે કેસોની હકીકતો વર્તમાન કેસોની હકીકતોથી અલગ છે અને વિદ્વાન એ. જી. પી. દ્વારા ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાઓ વર્તમાન કેસોની હકીકતોમાં વધુ મદદરૂપ છે. તેથી, મારો અભિપ્રાય છે કે હાલની અરજીઓમાં યોગ્યતાનો અભાવ છે અને તેને રદ કરવી જરૂરી છે.

૮. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, વર્તમાન શીર્ષકવાળી અરજીઓ ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ વિના **રદ કરવામાં આવે છે.** નિયમનો અમલ કરવામાં આવે છે.

(ન્યાયમૂર્તિ શ્રી સંદીપ એન. ભટ્ટ)

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: *The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for*

any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.